

„Jánovo svedectvo...“

Suspírium: „Prichádzať budem s chválou mocných skutkov Pána, Hospodina. Pripomínať budem tvoju, len tvoju spravodlivosť. Bože, učil si ma od mladosti a ja dosiaľ hlásam tvoje obdivuhodné skutky.“ (Ž 71,16-17) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 184.: „Večná sláva buď Bohu,...“

Pozdrav: „Ja, Ján, váš brat a spoločník v súžení, kráľovstve a vytrvalosti v Ježišovi, bol som pre Božie slovo a svedectvo o Ježišovi na ostrove Patmos. V Pánov deň som bol vo vytržení ducha a počul som za sebou mohutný zvuk ako hlas poľnice, ktorý hovoril: „Čo vidíš, napíš do knihy a pošli siedmim cirkvám: do Efezu, Smyrny, Pergama, Tyatír, Sárd, Filadelfie a do Laodicey.“ (Zjav 1,9-11) Amen.

Suma evanjelia: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Prvom liste apoštola Pavla v 1. kapitole v dvadsiatom štvrtom až dvadsiatom šiestom verši takto: „...ale pre povolaných, tak Židov, ako aj Grékov, Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť. Božie bláznovstvo je totiž múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia. Veď sa pozrite, bratia, akých si vás povolal!“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 378: „Ó, kresťania, poďte, radostne plesajte,...“

Vzdych: „...vďaka pravde, ktorá zostáva v nás a bude s nami naveky: milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca i Ježiša Krista, Otcovho Syna, bude s nami v pravde a láske.“ (IIJn 1,2-3) Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Jána 1. kapitola 14-18. verše: *„To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy. Ján vydal o ňom svedectvo a volal: „To je ten, o ktorom som povedal: Ten, čo prichádza po mne, je predo mnou, lebo bol prv ako ja.“ Z jeho plnosti sme my všetci prijali, a to milosť za milosťou. Zákon bol totiž daný skrze Mojžiša, no milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boží, ktorý je v lone Otca, nám ho zjavil.“*

Modlitba: Všemohúci Bože, v pokore sa zhromažďujeme pred Tebou v tomto svätom čase. Vyznávame, že Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a v Ježišovi Kristovi si nám zjavil svoju slávu, plnú milosti a pravdy. Ďakujeme, že Ty si pravé svetlo. Chválim Ťa za svedectvo Jána, ktorý neukazoval na seba, ale na Krista, a vyznal, že Ten, ktorý prišiel po ňom, bol skôr než on. Daj, aby sme aj my v pokore uznávali Kristovo prvenstvo, a žili z milosti, ktorú sme prijali z jeho plnosti. Upevni v nás vieru, že Ježiš Kristus je Jednorodený Boží, večné Slovo

Otca, skrze ktoré prišla milosť a pravda. Otvor naše srdcia, aby sme v dieťati položenom do jaslí spoznali Tvoju slávu, plnú lásky a štedrosti. Daj, aby sme z jeho plnosti prijímali milosť za milosťou a aby náš život, podobne ako Jánov, vydával svedectvo o Tebe. Nauč nás pokore Betlehema, kde sa Boh dal spoznať v tichosti. Daj, aby sme ukazovali na Krista nie slovami, ale životom. Nech radosť z Jeho narodenia premieňa naše vnútro a vzťahy. Posilni nás, aby sme boli nositeľmi svetla vo svete, ktorý ho hľadá. Prosím: vstúp do našich srdc i myslí, aby sme Tvoje slovo počúvali s vierou a poslušnosťou. Nech nás Tvoj Duch vedie k pravde a obnovuje nás, aby sme boli svedkami Tvojho svetla v tomto svete. Skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 376: „Narodil sa Kristus Pán,...”

Vzdych: „Milovaný, modlím sa, aby sa ti vo všetkom darilo a bol si zdravý, tak ako sa darí tvojej duši.“ (IIIJn 2) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 1. kapitola 14. verš: *„To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy.“*

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

A stalo sa. Vianoce nie sú myšlienkou, nedokonanou frázou, nie sú učením ani ideou. Vianoce sú udalosťou. Stalo sa. Slovo sa stalo telom. Zázrakom nie je to, že Boh existuje. To nie je otázka. Zázrakom je, že **sa stal telom**. Že Duch prebýval v skazenom tele. Že Ten, Ktorý je od večnosti, vstúpil do času. Lebo je veľký rozdiel medzi večným bytím a tým, že sa niečo **udeje**. Je veľký rozdiel medzi tým byť Bohom a **stať sa človekom**. Udialo sa. Dej. Dejstvo nášho života. Deje sa? Je to živé v nás? Udeje sa to, čo na prvé Vianoce bolo citeľné v osobných životoch pastierov a mudrcov?

Ján, učeník, ktorého Syn miloval, hovorí: Slovo sa stalo telom. Nevymenilo si šaty. Nezmenilo si kabát. Nezobralo na seba úlohu. Nestalo sa človekom len naoko. Ale vytvorilo vzťah. Prišlo medzi nás. Sklonilo sa k nám. Prebývalo medzi nami. Rozložilo svoj stan medzi nami. Vtelené Slovo je začiatkom Božieho príbehu s nami – a novým začiatkom nášho príbehu s Bohom. Takto Boh zdieľa všetko s

človekom. Každé telo môže vidieť slávu Toho, Ktorý je Duch. Slovo, ktoré bolo obrátené k Bohu a samo bolo Bohom, sa v plnosti času **stalo človekom**. A tým sa všetko zmenilo. Zmenil sa aj spôsob, akým Boh s nami komunikuje. Už nehromží. Nehovorí z diaľky. Ale je **tu**. Tu, na zemi. Tu, v mojom srdci. Tu, nablízku. Tu... „Bože, ktorý prebývaš v nebesiach,“ často sa modlíme – a predsa sa na Vianoce ukazuje, že On nie je len Boh prebývajúcí v nebi, ale **Boh, ktorý prebýva s nami**. Lebo Boh je láska. (Ijn 4,16) On nemá v sebe lásku, On je láska. On nemieni sa vzdať lásky, On je láska a kto miluje, ten sa otvára. Stáva sa viditeľným, hmatateľným. Stáva sa zraniteľným, poškrabeným. Pripodobňuje sa tomu, koho miluje. Je schopný zrieknuť sa. Je schopný sa ponížiť. Je schopný prekročiť sám seba. To je dar plnosti. Skutočnosť nekonečnej lásky, ktorá sa dáva a rozdáva až na smrť. Preto toto vtelenie nie je odev, ale **skutočný život**. Boh sa stal jedným z ľudí. Nie všeobecne človekom, ale konkrétnym človekom: **Ježišom**. S nehrou. So slabosťou. S obmedzeniami. S blízkosťou smrti. A to je už pre nás pohoršenie. My od začiatku sme chceli byť ako Boh. Pohoršuje nás slabý Boh. Poburuje nás, že Všemohúci vie plakať. Vie hladovať. Vie sa báť. Vie zomrieť. A predsa je to milosť: že Boh chce byť ako človek. Že nechce za každú cenu zostať Bohom, ale Jeho **láska k človeku** sa sústreďuje na toho, koho miluje. Silná skala chce byť rozdrvená na prach. Istá pomoc v núdzi chce sama volať o pomoc. Boh je taký iný, že chce byť ako my. Inakosť Boha je v tom, že sa vtelí do našich životov osobne a konkrétne. Aká Múdrost! Aké Slovo! Aký Syn! Najvyššia skutočnosť sa stala človekom. To nie je senzácia. Nie je to titulok na prvej strane. My v tom vidíme rozpor, Boh však **naplnenie**. Boh sa stáva konečným, aby dosiahol človeka so svojou nekonečnou štedrosťou. To je poburujúce. To je pohoršujúce. Ale len tak sme dosiahnuteľní. A tak sa život stáva viditeľným. To Slovo, skrze ktoré bolo všetko stvorené, teraz prebýva medzi nami a hovorí: „**Emanuel: Tu som.**“

Prichádza a vytvára domov. Zhromažďuje do jedného stáda. Zoskupuje do

jedného stanu. S milosrdenstvom, ktoré zachraňuje človeka i zviera. Chce byť Vykupiteľom každého človeka.

Ján hovorí o sláve. Dieťa – a predsa slávne. Bezbranné – a predsa v ňom Pán ochraňuje všetkých. Nemohúcne – a predsa On je Ten, Ktorý podopiera. Ján vidí, kto je Ježiš. Vidí za kulisy. Neprerozpráva príbeh, ale hovorí k duši. Lebo zo Slova sa stal Syn. Zo stvoriteľského Slova prekypuje vzťah. V Synovi sa Boh stal naším Otcom. Na Vianoce nás pozýva do tohto vzťahu Otca a Syna. Nie my putujeme k Nemu. On prichádza k nám ako Najvernejší Príbuzný. Pre teba urobil viac než ktokoľvek iný. Viac sa zriekol než ktokoľvek iný. A čo prináša Ježiš?

Milosť a pravdu.

Pravda nie je pojem. Pravda je osoba. Stojí pred tebou. Odhaľuje ťa. Pozdvihuje ťa. Nesie ťa. Odbremení ťa. Milosť nie je teória, ale prax. Je to živé milosrdenstvo v nemilosrdnom svete. Tento Syn nič nevnucuje, ale stáva sa silou v slabosti. Nevládne, ale oslobodzuje. Nepošliape, ale pozdvihuje. Nazvi ho Dieťaťom. Nazvi ho Synom. Nazvi ho Slovom. Na mene nezáleží – dar je ten istý. Milosť a pravda. A teraz prichádza k tebe. Nie na povrch. Ale do hĺbky. Tam, kde nesieš bremená života ty sám. Tam, kde si ty a nie niekto iný. Do tvojich vzťahov, väzieb pútavých, menej pevných. Do tvojich rozkoší. Do tvojich ponížených stavov a povýšeneckých pohľadov. Do tvojich ničomností. Do tvojich konkrétnych, zažitých, prežitých ťažkostí. K tebe konkrétnemu, ten Najspoľahlivejší a Najmocnejší, a predsa poslušné dieťa Božie. Prichádza ako Syn. Prichádza s darmi. Prichádza z lásky. Lebo je zamilovaný do zeme a zamilovaný do každého človeka.

Neprehliadni dnes Jánovo svedectvo o Ježišovi. Veď Slovo je život vo všetkom, čo existuje. Buď vzorom. Prijmi Slovo, svedč o Ňom, aby svet spoznával Krista, aby Ho vlastní prijali, aby Jeho vlastný život koloval medzi nami, veď On aj dnes rozpráva o Tom, o Kom mal, má. O láskyplnom Otcovi. O vrelom vzťahu. **Amen.**

Modlitba

Nebeský Otče náš, chválime a oslavujeme Ťa, lebo Slovo sa stalo telom a nezostal si vzdialený, nedosiahnuteľný, ale prišiel si medzi nás, prebýval si s nami a zjavil si svoju slávu v Ježišovi Kristovi. Ďakujeme Ti, že si k nám nielen hovoril, ale si dal život, dal si tvár, ruku, ktorá sa dotýka, srdce, ktoré bije spolu s naším srdcom. Ďakujeme Ti, že Tvoja láska nie je teóriou, ale prežitá skutočnosť, nie mocou, ale milosrdenstvom, nie vzdialenosťou, ale blízkosťou.

Pane, vyznávame pred Tebou, že sa často pohoršujeme nad Tvojou pokorou, nerozumieme slabému Bohu, bojíme sa, keď prichádzaš príliš blízko, keď vstupuješ do skutočnosti nášho života. Odpusť nám, keď sa chceme skryť, keď nechceme, aby si bol naozaj tam, kde sme my. Ďakujeme Ti, že Ty predsa prichádzaš. Prichádzaš plný milosti a pravdy. Prichádzaš ako Syn, ako Brat, ako Vykupiteľ. Prichádzaš tam, kde nesieme svoje bremená, kde sme zraniteľní, kde Ťa potrebujeme. Prosíme Ťa, Pane, daj, aby sme Ťa prijali. Daj, aby sme sa v Tvojom Synovi stali aj my Tvojimi deťmi. Daj, aby Vianoce neboli len sviatkom, ale stretnutím. Nie len spomienkou, ale prítomnosťou. Nie len útulnosťou, ale novým stvorením.

Prebývaj medzi nami, Pane. Rozlož svoj stan v našich srdciach. Formuj náš život svojou milosťou a pravdou, aby sa Tvoja sláva stala viditeľnou aj v nás.

Prosíme, o choré deti v nemocnici, o nevládných, ktorí Ťa potrebujú väčšmi. Prosíme o osamelých, ktorí nemajú v živote stupeň odkázanosti vypočítaný štátom, ale sú započítaní medzi tých, ktorým daruješ milosť, milosrdenstvo a pokoj. Buď Tešiteľom smutných, drahé Dieťa nebeské. Buď Oznamovateľom a Slovom pre nepočujúcich, Syn Boží. Knieža pokoja, Buď šíriteľom ochoty, tam kde vládne strach, rozkol, rozchod, nerozvážnosť a nepravda. Buď domovom pre bezdomovcov sveta, a závistlivou osobou pre tých, ktorí sú závistliví na svetských pôžitkoch. O toto všetko Ťa prosíme pre Ježiša Krista, Ktorý sa stal telom, žil pre nás, zomrel za nás a žije naveky. **Amen.**

Modlitba Pánova

Ofera: „My milujeme, lebo on nás miloval prvý.“ (IJn 4,19)

Požehnanie: „Povedal im: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému tvorstvu.“ (Mk 16,15b) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 370: „Čujte slávny neba ples, ...“

Vianočná modlitba Juraja Tranovského

Otče nebeský, studnica dobroty,
ďakujeme Ti, že si nás milostivo priviedol
k pamiatke narodenia Tvojho Syna
a dávaš nám teraz na Neho hľadiť
očami viery. Je to radosť, veď narodil
sa veľký Pán. Je to veľká radosť,
lebo narodil sa veľkému ľudu, všetkým
ľuďom. Bohatým i chudobným. Jeho
narodenie nám prináša zisk, On sa stal
Synom človeka, aby sme sa my stali
dcérami a synmi Boha.

Spasiteľu, Pane Ježiši, ako sa Ti odvdáčime za nesmiernu lásku?

Prijmi, Pane, piesne nášho srdca ako
chválu. Prijmi, Pane, piesne nášho
srdca ako vďačnosť. Osvieť nás, prosíme,
svojou slávou a svojím Duchom, aby
sme nikdy nezabúdali, že „sa zjavila
milosť Božia spásonosná všetkým ľuďom“.

Buď Ti sláva, Trojjediný Bože,
Tebe na výsostiach a nám ľuďom dobrej
vôle tu na zemi žehnaj svojím pokojom. Amen.